

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΝΤΕΝΙ ΜΕ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΜΑΤΙΑ

THE BRADA

Τον είδα με το πιστόλι στο χέρι.

Η κυρία Ρίντελ άρχισε τη διήγησή της με φωνή που γινόταν ολοένα πιο συγκινημένη. Τό ζαρωμένο της πρόσωπο έπαιρνε άλλοζοτη έκφραση. "Ετσι γίνεται πάντα όταν μιιά γρηιά έβδωμήντα πέντε χρόνων άναπολή τά περασμένα...

— Ήταν φθινόπωρο όπωσ και τώρα, έλεγε. "Έχουν περάσει από τότε πενήντα έφτά χρόνια. Κι' όμως δεν έχει αλλάξει τίποτε έδω μέσα... Πολλές φορές τά βράδεια, όταν είμαι μόνη, νομίζω πώς θά δω τον πατέρα μου νά μπαίνει. Ήταν γέρος όταν γεννήθηκι. "Ήμουν τό τελευταίο του παιδι και τό μόνο που έζησα. "Όλα τά άλλα είχαν πεθάνει πριν γεννηθώ. Τά νεαία μου ήταν βασανισμένα. Οί γονείς μου δεν ήταν φτωχοί. Κάθε άλλο. Άγόραζαν χτήματα κι' ο πατέρας μου πού ντυνόταν με τή μόδα τής εποχής φορούσε τις Κυριακές άσημένες φιούμπες στά παλουσία του.

Και μιιά φορά μόνο έρχόταν και με βοηθούσε ή Άγλαία, ή κόρη τής αδελφής τής μητέρας μου. Οί γονείς τής ήταν πολύ φτωχοί. Χαρίς την Άγλαία θά είχα τρελλαθή από τή μοναξιά μου. Μόνη καθώς έμενα στό σπίτι πάγωνα πολλές φορές από φόβο γιατί όπως άκουγα, βρισκόταν στη περιφέρεια μας ή ληστοσυμμορία τής Έφοξ.

"Η έξαδέρα μου ή Άγλαία είχε άρχισει από τότε νά έχη σχέσεις με τον μέλλοντα άντρα τής. Έρχόταν και τήν έπαιρνε άπ' έδω όταν άγοούσε νά γυρίση σπίτι τής. Πολλές φορές πήγαινα κι' έγώ λίγο δυόμο μαζί τους—όχι μακριά γιατί φοβόμουνα. "Όταν γίνηκα δεκαοχτώ χρόνων ή Άγλαία μου έγνωώρισε ένα φίλο τού άρραβωνιαστικού τής : μου έλεγε πη ότι ήταν ένας νέος που έργαζόταν στό χτήμα τού κ. Τρανσάν, στις Ρουλάντ, ότι με είχε δει στην εκκλησία, ότι τού άρεσα και ότι ήθελε νά μου μιλήση!

Δέν θά έπροπε βέβαια ν' άκούσω όλες αυτές τις ιστορίες, άλλα ήμουν τόσο άπνηυσιμένη άπ' τή ζωή, που έκανα όλομόναχη με μιιά δυστυχισμένη παράλυτη γυναίκα και με τις γχορίες τού πατέρα. "Ο πατέρας είχε ένα χαρακτήρα πολύ δύσκολο. Δέν ήταν ποτε εύχαριστημένος άν και μ' άγαπούσε ύπερβολικά. Ήταν τραχός και άπότομος. "Άλλως τε ήμουν δέκα-όχτώ χρόνων. Και σ' αυτή τήν ηλικία εινε κανείς έπιπόλαιος. "Έτσι λοιπόν έπιασα μεγάλη φιλία με τόν Ντενί. Δέν έσκέφθηκα ποτέ νά τον ρωτήσω, ποιός εινε, από πού εινε και ποιοι εινε οί γονείς του. "Άκουγα τά γλυκά λόγια που μου έλεγε, όπως θ' άκουσα τό Θεό. Είχε κατάμαυρα μάτια, τά μαλλιά του ήταν σκούρα, καστανά και σγουρά, ήταν καθαρός κι' ευγενικός. Μ' έκανε κι' έπίστευα ό,τι ήθελε κι' ούτε καν παραξενεύουμουνα που τον έβλεπα νάρχεσαι νά μ' άνταμώνη σε ώρες που ο άλλος κόσμος έργαζόταν. Έσφύριζε συνθηματικά και κατέβαινα στό λειβάδι όπου έβροσαν ή άγελάδες μου. "Αν τύχαινε και μ' έβλεπε κανείς, θά νόμιζε πως πήγαινα για τά ζώα μου.

Γύρω άπ' τό σπίτι οί θάμνοι ήταν πυκνοί και ψηλοί. "Ο Ντενί μ' έπερίμενε πάντα κρυμμένος σ' ένα χαντάκι. "Όταν τον άντάμονα καθόμαστε κατά γης κι' άρχίζαμε νά μιλάμε. Μου

έλεγε πως θά με παντρευτή και μου έκανε άλλεπάλληλες ερωτήσεις. "Εγώ φανταζόμου πώς ήταν από άγάπη και τού άπαντούσα σε όλα. Μ' έρωτούσε για τις συνήθειες τού πατέρα, για ό,τι γινόταν στην άγροικία μας, τί ώρα κοιμόμαστε, πώς κλειδώναμε, πού ήταν ο σκύλος και πού κοιμότουσαν οί έργάτες. Δέν τού έκριφθα τίποτε... Με πιάνει ρίγος όταν τό σκέπτομαι...

"Ενα βράδυ, που είχαμε κρατήσει σπίτι μας νά κοιμηθώ τήν Άγλαία, κι' εκαθήσαμε κάπως άργότερα από τό συνηθισμένο, είχα άνεβεί νά τακτοποιήσω τή μητέρα μου για τή νύχτα. "Άφρα τον πατέρα μου έδω κάτω νά διαβάξη ένα βιβλίο και τήν Άγλαία νά κεντάη στό λιγοστό φως ενός κεριού. "Η κρεβατοκάμαρα τής μητέρας ήταν άκριβώς από δω πάνω και άμα σηκώσετε τά μάτια σας θά δέτε ένα φεγγίτι που άφηνει νά βλέψη από πάνω τί γίνεται κάτω. Τόν είχαμε κάνει για ν' άκούμε τή μητέρα όταν φώναζε... Τή στιγμή που έπλησίαξα στό κρεβάτι τής μητέρας άκουσα έναν ύποκοφο θόρυβο από κάτω. "Εβουσα τότε τό φως και σιγά-σιγά άνοιξα τό φεγγίτι και είδα τέσσερες άντρες, όπλισμένους και με μάζες, νά μπαίνουν κάτω στό δωμάτιο ο ένας πίσω από τον άλλον. "Η Άγλαία μόλις τούς είδε έμπεψε μιιά φωνή. "Ο πατέρας πετάχτηκε όλόσθος και μ' ένα πήδημα έφτασε στόν τοίχο που είχε κρεμασμένο τό τουφεκι του. Δέν πρόλαβε όμως γιατί ένα δυνατό χτύπημα παρέλυσε τό χέρι του. "Ο ληστής που μπήκε τελευταίος έβγαλε από τήν τσέπη του ένα σκουινί και μ' όλη τήν απελευμένη άντίσταση τού πατέρα, τον έδεσε πάνω σε μιιά κορδέλα, ενώ ένας άλλος έφιμωνε τήν Άγλαία που ούλοιαζε... "Όλα αυτά γίνηκαν έδω μέσα που είμαστε τώρα. "Εγώ παρακολουθούσα παγωμένη δια αυτή τή σκηνή, από πάνω χωρίς νά με βλέπουν, σκυμμένη στό φεγγίτι.

"Έξαφρα μιιά φωνή, μιιά φωνή που τήν άνεγνώρισα άμέσως, διέταζε τον πατέρα :

— Και τώρα, γέρο, τό κουτί με τά λεφτά ! Και γρηγορα...

"Ήταν ο Ντενί, ο άγαπημένος μου !

Τόν άγαπούσα τόν άγρευτο ! Μά όταν είδα τόν πατέρα μου δεμένο σφιχτά, νά τον άπειλή με τό πιστόλι στό μηνίγγι του... ά ! δέν έδιστασα. "Εγώ τό δειλό κορίτσι έννοιασα μπροστά στον κίνδυνο ένα άπίστευτο θάρρος. Πάνω άπ' τό κρεβάτι τής μητέρας ήταν γεμάτο τό τουφεκι. Ψαχουλεύοντας, τό άπαξα. "Η μητέρα είχε λιποθυμήσει... Σανόσκυφα τότε στό φεγγίτι κι' έσημάδεψα... ναι... έσημάδεψα αυτόν, τον πρώτο και τον τελευταίο έρωτά μου... "Έπίσα τή σκανδάλη και ή σφαίρα τον βοήκε στό κεφάλι. "Έπεισε καινή ξερός. Τότε άκούστηκαν φριχτές βλαστήμιες κι' οί άλλοι τρεις κινήθηκαν άγριοι νά σφάξουν τον πατέρα μου. "Ετροβήξα για δεύτερη φορά. Συγχρόνως ή πόρτα άνοιξε και οί έργάτες μας που είχαν άκούσει τόν κρότο τού τουφεκιού μου έτρεξαν όλαφιασμένοι. Τότε έγώ έχασα τις αισθήσεις μου.

"Εμεινα καιρό όρρασθη από διανοητική παράκρουση και δέν έμαθα παρά ύστερα από δυό χρόνια ότι ο Ντενί δέν ήταν άλλος άπ' τόν άρχηγό τής ληστοσυμμορίας τής Έφοξ, που είχε τρομοκρατήσει τήν έπαρχία μας...

Στό σημείο αυτό ή κυρία Ρίντελ άνεστέναζε βαθεία και σώπασε. Ποιός ξέρει άν ή συμπαιθητική αυτή γρηούλα δέν έβλεπε με νοσταλγία μέσα στό μακρυνό παρελθόν τά ώραια κατάμαυρα μάτια τού Ντενί !...

ΡΟΔΕΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ

Στό Παρίσι γίνηκαν τελευταία πειράματα για κατασκευή τροχών αυτοκινήτου, χάρτινων. Τό χαρτί αυτό πιέζεται από μεγάλη μηχανή για νά πυκνωθή με τή βοήθεια κάποιου χημικού ύγρου, που τό κάνει στερεό κι' ελαστικό. "Αν έπιτύχουν τά πειράματα αυτά τότε θά έλαττωθή σημαντικά ή αξία των αυτοκινήτων, γιατί σήμερα καθώς ξέρουμε στοιχίζουν ή ρόδες από καιυτσούκ άκριβά.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

Χαρίς εις κάποιον συνάδελφόν των οί κυνηγοί έλθασα τό πρόβλημα των φυσιγγίων διότι άντι 4,40 που έπωλούντο μέχρι σήμερα τά φυσίγγια Μπάκμαν εις γαγγε ο ίδιος και τά διαθέτει εις τούς συναδέλφους του με 3 1)2 δρχ. τό φυσίγγιον.

Καθόμαστε κι' άρχίζαμε νά μιλάμε.